

Mexikó: a drogkereskedelem által túszul ejtett ország

MKI Nézőpont

A Magyar Külügyi Intézet rendszeres kiadványa.

Kiadó:

© Magyar Külügyi Intézet, 2026.

Szerző(k):

Reile Zsolt

Lektorálta:

Kulcsár Andrea, Vass Ágnes

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az [Intézet](#) weboldalán.

Borítókép forrás: pbs.org

Reile Zsolt, vezető kutató, MKI

MEXIKÓ: A DROGKERESKEDELEM ÁLTAL TÚSZUL EJTETT ORSZÁG

Bár mind az Amerikai Egyesült Államok, mind a Mexikói Egyesült Államok komoly biztonsági kihívásként éli meg a drogkereskedő bűnszervezetek működését, annak okaiban és a kartellek ellen alkalmazandó fellépés jellegében nem egyeznek az elképzeléseik. Míg Washington biztonsági kihívásként éli meg a problémát, és a kínálat területére, tehát Mexikóra összpontosít, s az ottani kormány egyre erősebb beavatkozását sürgeti, sőt amerikai katonai intervenciót is kilátásba helyez, addig Mexikóváros a keresletet biztosító és a drogbandákat fegyverekkel ellátó USA-t tartja a hibásnak és – nem utolsósorban – a saját szuverenitását fenyegető veszélynek. Így az utóbbi évtizedek során mindkét állam bizonyos mértékben a drogkereskedelem túsza lett. A Trump-adminisztráció a kartellek felszámolásának a célkitűzésével új, határozottabb és lendületesebb szerepet vállal Latin-Amerikában, amit azonban a nála jóval korlátozottabb képességű, s a szuverenitását féltő Mexikó agresszívnek és provokatívnak tart. Donald Trumpot azonban a félidős választások miatt sürgeti az idő, és elképzelhető, hogy a hatékony kooperáció hiányában egyoldalú akciót tervez.

A KÁBÍTÓSZERREL KAPCSOLATOS PROBLÉMÁK

Észak- és Közép-Amerika biztonsága tekintetében különösen fontos szerepet tölt be Mexikó, aminek az oka az Amerikai Egyesült Államokhoz való földrajzi közelsége és a két országnak a gazdasági és kulturális integráltsága. Az új amerikai Nemzeti biztonsági stratégia (2025) és Nemzetvédelmi stratégia (2026) egyaránt kiemelt feladatként említi a nyugati félteke, azaz jórészt az amerikai kontinens biztosítását, amelynek a fő elemeként az idegen hatalmak (Kína) távoltartása mellett a szervezett bűnözés, a drogkereskedelem elleni hatékony fellépést jelöli meg. Az egész kontinenst behálózó drogkartellek okozta kihívásokról legutóbb az USA-t és több latin-amerikai országot tömörítő Amerikák Kartellelles Koalíciója (Americas Counter-Cartel Coalition, A3C) találkozáján beszélt

Donald Trump, amelyre azonban Mexikót nem hívták meg, mivel az amerikai elnök szerint azt is a kartellek vezetik.¹ Kétségtelen, hogy a mexikói szervezett bűnözés nemcsak az államigazgatás különböző területeibe, de a mindennapi életbe is mélyen beleivódott. A helyi droggartellek működésének az (át)alakulása és annak a lehetséges következményei azonban az Amerikai Egyesült Államok szempontjából is meghatározó.

A régió legjelentősebb kartelljei transznacionális szereplőkként aláássák az állami hatalmat, elősegítik a korrupció terjedését, és súlyos közbiztonsági válságokat idéznek elő. Ráadásul gyakran alkalmaznak a terroristákra jellemző taktikákat (erőszak, félelemkeltés) – mind a hatóságok, mind a lakosság ellen –, hogy azok révén befolyásolják a politikát és akadályozzák az igazságszolgáltatást. Végül, de korántsem utolsó sorban, ott van maga, a bűnszervezetek által terjesztett kábítószernek a függőséget és halált okozó hatása, amelynek következtében mára az Amerikai Egyesült Államok egyes régióiban közegészségügyi válság alakult ki, és a fiatalok körében a legtöbb halálos áldozatot szedő kórrá vált.

RÉGIÓS KIHÍVÁS

A mexikói droggereskedő csoportok, a kartellek tagsága ma már nagyjából 180 ezer fős.² Ez a szám különösen is magassá válik, amint tekintetbe vesszük, hogy közel fele a mexikói fegyveres erők (a hadsereg és a nemzeti gárda, azaz a korábbi szövetségi rendőrség) aktív állományának. Habár a kartellek között nem jött létre egy szervezett és koordinált államellenes szövetség – sőt, egymással is gyakran vívnak harcot a területekért és a piacokért –, az együttes létszámuk miatt rendkívül nagy kihívást jelentenek a mexikói hatóságok számára.

A kartellek viselkedése nagyjából húsz évvel ezelőtt vált különösen is agresszívvé, egyes régiókban a hétköznapiakat is megméltatóvá, amikor a szövetségi kormány meghirdette a droggereskedelem elleni háborúját. A bűnszervezetek válaszul elkezdtek nagy kaliberű fegyvereket beszerezni és profi harcosokat beszerezni, akár különleges katonai egységekből is. A kábítószer-ellenes küzdelem járulékos következménye az lett, hogy az akkor már évtizedek

1 Jesús Servalo González, „Trump Insists »Cartels Are Running Mexico« and Announces Ground Operations: »We Are Going to Start Hitting Land”, *El País*, 2026. január 9., <https://english.elpais.com/usa/2026-01-09/trump-insists-cartels-are-running-mexico-and-announces-ground-operations-we-are-going-to-start-hitting-land.html>.

2 Anayeli Tapia Sandoval, „Cárteles mexicanos reclutan más rápido de lo que pierden miembros: matemático revela por qué siguen creciendo”, *Infobae*, 2026. március 13., <https://www.infobae.com/mexico/2026/03/13/carteles-mexicanos-reclutan-mas-rapido-de-lo-que-pierden-miembros-matematico-revela-por-que-siguen-creciendo/>.

óta létező három kartellből hirtelen több csoport alakult, és azok rivalizálása, illetve a hatóságok ellen folytatott harca az erőszak megugrásához vezetett. A ma működő fő bűnszervezetek – Sinaloi Kartell (Cártel de Sinaloa), Jaliscoi Új Generáció Kartell (Cártel de Jalisco Nueva Generación, CJNG), Michoacáni Új Család (La Nueva Familia Michoacana, LNFM), Északkeleti Kartell (Cártel del Noreste, CDN), Mexikói-öbölbeli Kartell (Cártel del Golfo) – főleg az Amerikai Egyesült Államokból és részben Európából származó fegyverzete gyakran minőségben és mennyiségben is meghaladja az ellenük felvonultatott katonákét. Ez a különbség igencsak megmutatkozott a CJNG és a hadsereg között legutóbb, február 22-én zajlott komoly fegyveres összecsapás során. Az incidensből több fontos, általános érvényű jellemző is megállapítható. Ezek – a teljesség igénye nélkül – a következők: Mexikó csak az USA hírszerzésével való együttműködés eredményeképpen tudta elfogni a CJNG vezetőjét; a kartell eddig ritkán tapasztalt ellenállásra volt képes, amellyel vagy fél tucat állam lakosságát veszélyeztette; az incidenst követően a kartelltagok gyakorlatilag háborítatlanul visszavonultak, s a halottjaik és a letartóztatottak száma is minimális volt. Továbbá a CJNG a terrorszervezetekéhez hasonló stratégiát alkalmaz: félelemben tartja a lakosságot és a kormányt, paramilitáris taktikákat is felhasznál, és extrém erőszakot követ el. Ráadásul a hagyományos működési területétől távolabb is lecsap, és akár olyan szövetségi objektumokat is veszélyeztet, mint a guadalajarai és a mexikóvárosi nemzetközi repülőterek.

A CJNG likvidált vezetője, Nemesio Oseguera helyére csak közel egy hónappal később lépett Valencia González. Az, hogy a több lehetséges jelölt és önjelölt közül nagyjából egy hónapig senkinek sem sikerült a pozíciót betöltenie, azt jelezheti, hogy nincs összhang a kartellen belül. A CJNG egy franchise típusú, horizontálisan is tagolt szervezetként működik, és az (ön)jelöltek száma nem volt kevés. A köztük esetleg mégis kialakuló hatalmi harc vagy a CJNG ellenőrzésének a hiánya viszont tovább szíthatja az erőszakot, és járulékosan a lakosságot is érintheti, s a korábbi háborús állapotok térhetnek vissza Mexikó több régiójában. Bár ez elvileg a bűnszervezetnek sem lenne a hasznára, hiszen a profittermeléstől vonna el energiát, és jobban magukra vonná a mexikói és az amerikai hatóságok figyelmét is.

A CJNG és más drokartellek vezetői most viszont feszültebbek, mint korábban voltak, és a jelek szerint inkább meglapulnak, hiszen Oseguera likvidálása, Nicolás Maduro elfogása és az amerikaiak ecuadori narkóellenes

beavatkozása Washingtonnak az eddigieknél sokkal határozottabb fellépését jelzi, s az A3C fent említett regionális találkozója is erre utal. Mindezek alapján úgy tűnik, hogy az Amerikai Egyesült Államok egyre inkább csak magára hagyatkozik, és a bonyolult, gyakran a nemzetközi jogok által korlátozott bi- és multilaterális lehetőségek keresése helyett a saját kezébe veszi a megoldást.

KÉT ORSZÁG, KÉT MEGKÖZELÍTÉS

A mexikói kormány az ország belső problémájaként tekint a drokartellek okozta kihívásokra, viszont azokért az Amerikai Egyesült Államokat okolja, mivel a kábítószer iránti ottani igények, azaz a kereslet bővülése miatt nő annak a mind a termelése, mind pedig a kereskedelme. Ráadásul a kartellek a mexikói lakosság és hatóságok megfélemlítésére is többnyire amerikai fegyvereket használnak, hiszen azokhoz könnyedén hozzájutnak a határ északi oldaláról.

Eközben a Trump-kormányzat Mexikóban egy már-már bukott államot lát, ahol a kormányzat nem látja el az alapfeladatát: nem képes az állam biztonságát fenntartani, a bűnszervezeteket a saját területén megfékezni, s ezáltal veszélynek teszi ki önmagát, sőt az Amerikai Egyesült Államokat is. Washington szerint Mexikóban a kartellek az „állam az államban” mintát követik: a szövetségi és az állami kormányzatokat kiszorítják a hagyományos feladatköreikből és kötelezettségeikből. A bűnszervezetek az általuk ellenőrzött földrajzi területeken mélyen beágyazódtak a helyi politikai és igazságszolgáltatási rendszerbe, és a tagjaik jelen vannak, sőt komoly befolyással bírnak a biztonsági erők szervezeteiben és a legfontosabb gazdasági ágazatokban is. A Council of Foreign Relations szerint a drokartellek a latin-amerikai országnak mintegy 30-40 százalékát tartják az ellenőrzésük alatt. Ez nem azt jelenti, hogy kormányfunkciókat is ellátnak, de a politika manipulálása, a helyi lakosság megfélemlítése és a széles körűen alkalmazott zsarolás révén bárkire rá tudják kényszeríteni az akarataikat.³

A kartellek által túszul ejtett Mexikó viszont hatalmas rizikót jelent az USA számára. Egyrészt az alig egy hónap múlva kezdődő, a Kanada, az Amerikai Egyesült Államok és Mexikó által közösen lebonyolítandó labdarúgó-világbajnokság, másrészt a novemberben esedékes amerikai félidős választások miatt is egyre nagyobb a nyomás Trumpon. De van egy harmadik oka is, amiért

3 „Criminal Violence in Mexico”, *Council of Foreign Relations*, 2026. február 24., <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/criminal-violence-mexico>.

az idő rettentően szorítja az amerikaiakat: a kartellek ugyanis már tudatosan készülnek egy amerikai katonai beavatkozásra. Felgyorsult a tagok toborzása és kiképzése, a drónok és antidrónok üzemeltetésének az elsajátítása.⁴ Növeli a gondot az a lehetőség is, hogy amennyiben Havanna – amerikai beavatkozás következtében vagy a nélkül – elbukik, akkor a széteső kubai hadseregből a kartellek nagy számban toborozhatnak harcosokat, de akár speciálisan kiképzett katonákat, orvosokat és egyéb szakembereket is.

Azzal, hogy egyelőre a kivárás taktikáját folytatja, a mexikói kormány akarva-akaratlanul, de szembe megy az amerikai elvárásokkal. Pedig kénytelen óvatosan egyensúlyozni, hiszen egy – Washington által szorgalmazott – amerikai fegyveres beavatkozás, illetve a kartellek vele együttműködésben történő megsemmisítése szuverenitási kérdést vet fel, és történelmi okokból sem „adható el” a lakosságnak. Amerikai csapatoknak a közös megegyezésen alapuló mexikói jelenléte politikai öngyilkossággal érne fel az uralkodó baloldali párt részéről, hiszen a múltban amerikai politikai és katonai intervenciók – az 1846–1848-as háború (amelyben az ország elveszítette a területe egyharmadát), Veracruz 1914-es megszállása vagy a John J. Pershing vezette 1916-os „büntetőexpedíció” – már többször is fenyegették az ország szuverenitását, amit a nép a mai napig nem felejtett el, és egy újabbat zsigeri ellenszenvvel fogadna.

A LEHETSÉGES VÉGKIFEJLET

A mexikói helyzet és az ott zajló folyamatok (gyenge állam vs. erős bűnszervezet) nem illenek bele a Trump-doktrína régiós elvárásaiba, hiszen az az amerikai érdekszférán belüli stabil országokat vizionál. Ez pedig előbb-utóbb nyílt összeütközéshez vezethet az amerikai és a mexikói kormány között, mivel az utóbbi – úgy tűnik – az előző, szintén baloldali elnök, Andrés Manuel López Obrador hozzáállását tekinti irányadónak: „Golyók helyett öleléssel [semlegesítsük a kartelleket]”.⁵ Mexikó abban reménykedik, hogy az iráni háború és Trump elnöknek a kubai politikai változást célzó tervei következtében időt nyerhet, azonban ez nem így van. Amint az Amerikai Egyesült Államok figyelme Iránról visszatérhet a régióra, a fókuszába újra a „hátsó udvara” fog kerülni, és

4 Henrietta McNeill és Genevieve Quirk, „»Narco-Subs« in the Pacific Demonstrates Need for Effective Maritime Security Cooperation”, *The Lowy Institute*, 2024. december 4., <https://www.loyyinstitute.org/the-interpreter/narco-sub-pacific-demonstrates-need-effective-maritime-security-cooperation>.

5 Gladys McCormick és Linnea Sandin, „»Abrazos no Balazos« –Evaluating AMLO’s Security Initiatives”, *Center for Strategic and International Studies*, 2019. december 13., <https://www.csis.org/analysis/abrazos-no-balazos-evaluating-amlos-security-initiatives>.

az említett okok (futball-világbajnokság, időközi választások, kubai zsoldosok) lépésre kényszerítik az amerikai adminisztrációt, és a közelmúlt amerikai kábítószer-ellenes akciói – többek között a Karib-tengeren, Venezuelában és Ecuadorban – szintén nagyon határozott fellépést vetítenek előre Mexikót illetően is.

A Trump-doktrína az Amerikai Egyesült Államoknak a nyugati féltekén meglévő, vitathatatlan hegemoniájának az érvényesítését jelenti, amely olykor a határok, a kereskedelem és a biztonság agresszív ellenőrzésében nyilvánul meg. Az érdekszférájában megjelenő biztonsági kihívásokra (drogfogyasztás és -kereskedelem, az azokhoz kapcsolódó bűnözés, valamint a migráció) most a korábbiaknál sokkal agresszívabb amerikai válasz várható. Ez magában foglalja a mexikói drokartellek elleni harcot is, amennyiben a mexikói kormány nem tud érvényt szerezni a biztonsági elgondolásainak, és tovább erodálódna a régiós biztonsági helyzet. Elképzelhető ugyanis, hogy idővel a Trump-adminisztráció elveszti a türelmét Mexikó tehetetlensége láttán, és az aktív beavatkozás mellett dönt. Ez precedensértékű lenne a két ország kapcsolatában ugyan, de nem okozna valódi meglepetést, mivel néhány tanulmány már foglalkozott egy, a kartellek ellen irányuló fegyveres amerikai intervenció lehetőségével.⁶

Az valószínűbb forgatókönyvnek tűnik, hogy az Amerikai Egyesült Államok korlátozott csapásokat hajt majd végre a Mexikó területén található specifikus droglaborok vagy kartellvezetők ellen. A kérdés ez esetben az, hogy mexikói beleegyezéssel, vagy a nélkül. Egy ilyen akciót ugyanis Mexikóváros kontraproduktívnak ítélné. Egyrészt kartellek gyorsan máshova áthelyezhető vagy mobil droglaboratóriumokat használnak, és a pótlásuk is viszonylag rövid idő alatt megtörténne, miközben nem áll rendelkezésre mindezt lehetetlenné tevő szárazföldi haderő (sem mexikói, sem amerikai.⁷ Másrészt a bűnszervezetek „lefejezése” a kartellek közti erőszakot növelné, és annak a lakosság is áldozatául eshet.

Ennek ellenére nagy a nyomás a mexikói kormányon, hiszen az iráni háború, a venezuelai vezető lecserélése és a kubai rezsím megfenyegetése egyaránt azt jelzi, hogy az Amerikai Egyesült Államok szívesen oldja meg a konfliktusait a neki nem tetsző rezsím vagy vezető leváltásával. Ez jelzésértékű Mexikó számára is,

6 Caspar Weinberger és Peter Schweizer, *The Next War* (Washington, DC: Regnery Publishing, Inc., 1998).

7 Vanda Felbab-Brown, „How Could Mexico’s Drug Cartels Respond to US Military Actions?”, *Brookings*, 2026. január 22., <https://www.brookings.edu/articles/how-could-mexicos-drug-cartels-respond-to-us-military-actions/>.

amelynek hatására egy hatékonyabb kartellelles lépésre kényszerülhet. Ennek részeként egy transzparens akciótervet kell összeállítania, amely magában foglalja a laboratóriumok felszámolását (Claudia Sheinbaum kormánya eddig már több mint 1600 droglabort meg is semmisített – nem úgy, mint az elődje, aki csak az adatokat hamisította meg⁸), az illegális tevékenységekből származó pénzek fehérgazdaságba történő áramlásának a megszüntetését, a korrump politikusok beazonosítását és megfelelő büntetését. Természetesen mindehhez fegyveres beavatkozásra is szükség lenne, amelynek a sikere sokkal valószínűbb egy bilaterális katonai együttműködés esetén, hiszen hatalmas területet uraló, jól felfegyverzett, képzett ellenfélről van szó – ahogy erre már Trump elnök is többször utalt. Az egyoldalú mexikói fellépés eddigi sikertelensége, elhúzódása a kooperáció lehetőségének az elfogadását vetíti előre. Amennyiben azonban mégsem jönne létre, elképzelhető, hogy az USA egyedül fog lépni, hogy érvényesítse a biztonsági érdekeit – még akkor is, ha azzal esetleg a nemzetközi jogot és Mexikó szuverenitását is megsérti.

---

8 Jorgic Drazen, Jackie Botts és Stephen Eisenhammer, „Exclusive: Amid U.S. Pressure on Fentanyl, Mexico Raises Drug Lab Raids Data”, *Reuters*, 2023. március 17., <https://www.reuters.com/world/americas/amid-us-pressure-fentanyl-mexico-raises-drug-lab-raids-data-2023-03-17/>.

**MAGYAR
KÜLTÜGYI
INTÉZET**